

Mirjana
Repanić-
Braun

Za Ivu Lentića

Ivo Lentić (1929.-2008.)

Ivo Lentić bio je osebujan, kritičan, častan, britka jezika i sve samo ne ravnodušan čovjek. Takvog Lentića upoznala sam prije gotovo dvadeset godina, jednoga proljetnog popodneva na otvorenju izložbe u Ateljeu Meštrović, na zagrebačkom Gornjem gradu. Nisam tada ni slutila da će nas povezati dugogodišnja suradnja, mnogi zajednički tereni, putovanja od Taborskog do Komina, od Virovitice do Iloka, od Štrigove do Trsata, trenuci neobaveznog razgovora, mjenja kaleža, pacifikala, monstranci, pladnjeva i relikvijara, fotografiranje inventara franjevačkih riznica, riznice Požeške biskupije, izložbe sakralne umjetnosti, u pripremi kojih je on bio nezaobilazan suradnik.

Lako je naći riječi kojima bismo Lentića opisali kao jednoga od najboljih znalaca zlatarstva i neumornog istraživača, preciznog u složenim opisima liturgijskog posuda, točnog u određivanju kronologije i stilskoj definiciji. Samo jednim pogledom na pokatkad jedva vidljive punce odgonetnuo bi majstora i grad u kojem je predmet nastao, a svoje znanje nesebično je prosljeđivao kolegama koji su pokazali interes za tu vrstu građe. Njegove minuciozne analize u kojima je iskazao suvereno vladanje zahtjevnom terminologijom vjerne su preslike predmeta i dragocjene smjernice za daljnje proučavanje te građe.

Lentićevi sintezni tekstovi o pojedinim cjelinama, kao što su *Dubrovački zlatari*, *Varaždinski zlatari i pojasari*, *Zlatarstvo baroka i rokokoa u Hrvatskoj*, da nabrojim samo neke, pouzdane su referencije sa sažetim i jasnim naglašavanjem najvažnijih elemenata - provenijencije,

radionica i rasprostranjenosti stilskih utjecaja. Od umjetničke topografije Križevaca, preko velikih izložbi *Sveti trag* i *Mir i dobro*, do *Umjetničke topografije Krapinsko-zagorske županije* i za njega nažalost nedovršenog Ivanca, surađivali smo na gotovo svim projektima Instituta za povijest umjetnosti koji su uključivali barokne teme, a kao suradnik na znanstvenom projektu *Barok, klasicizam, historicizam u sakralnoj umjetnosti kontinentalne Hrvatske* bio je sve donedavno izuzetno angažiran.

Lentićeva će nam pomoć u budućim sličnim zadacima zasigurno itekako nedostajati, jer za sobom je ostavio povelike "cipele", koje će potencijalni nasljednici njegovih tema dugo i teško popunjavati. Srećom, iza njega je ostala respektabilna bibliografija kao pouzdan vodič u prepoznavanju formalno-stilskih obilježja i datiranju liturgijskog suđa i ostalih zlatarskih predmeta, nastalih u domaćim, bečkim ili augsburškim radionicama. Njegova recentna istraživanja zlatarskog obrta u 19. stoljeću ostat će nažalost nedovršena, jer ga je bolest omela u finalnoj sistematizaciji građe.

Kada je o njegovoj privatnoj osobi riječ, moglo bi se reći da su dva žalosna događaja bitno utjecala na zadnje godine života Ive Lentića - prvi je preuranjena smrt njegove nikada prežaljene životne suputnice i naše cijenjene kolegice Ivy Lentić Kugli, s kojom je dijelio sadržajan znanstveno-istraživački i stručni život i prema kojoj je gajio izuzetno poštovanje - te drugi, kada je prije dvije godine za sobom zauvijek zatvorio vrata njihova zajedničkog doma u zagrebačkoj Visokoj

ulici, naselivši se na svojoj zadnjoj adresi u Odri. Teško bolestan, na kraju je samo otišao, tiho i bez pompe koju je uvijek prezirao, u rodnu Milnu, do mora koje je nama, bivšim Dalmatincima, ipak uvijek u srcu.

Ponadati se je naposljetku da mi Ivo ne bi zamjerio na ovim osobnim riječima, koje su moje sažeto sjećanje na njega, na Ivy, na

jedno vrijeme koje je prošlo, na jednoga od posljednjih povjesničara umjetnosti staroga kova, jer na poseban način ostavio je trag u mojim mislima, u mislima onih kolega koji su ga nekada redovito susretali u gornjogradskim kavanama i onih koje je, sve dok bolest nije uzela maha, često nazivao. ✕

SUMMARY: FOR IVO LENTIĆ

/ A text in memory of Ivo Lentić (1929.-2008.), a restless researcher and one of the best connoisseurs of goldsmith's art in Croatia. Ivo Lentić collaborated on almost every Baroque-related project of the Institute of Art History.

His respectable bibliography is a reliable guide in the identification of formal and stylistic characteristics, as well as dating of liturgical vessels and other goldsmith objects, produced in Croatian, Viennese or Augsburg workshops.

